فضل: برتری
رحمت: مهربانی
نظر: نگاه
صواب: درست، راست
آر: بیاور
مستجاب: برآورده
حضرت: حضور داشتن
کامران: پیروز

کژ گفتن: حرف بیهوده زدن
امان: امنیت
توفیق: موفقیت
صفات: ویژگی ها
ذات: وجود، هستی
لفظ: زبان
حامی: حمایت کننده
حاضر: آماده

ناظر: بینا
ثنا: ستایش
می سرایم: شعر می خوانم
ذکر: یاد
می گشایم: باز می کنم، شروع می کنم
الها: خدایا
می پناهیم: پناه می گیریم

نیایش

بخوان و حفظ کن

الهی، فضلِ خود را یارِ ما کن
ز رحمت، یک نظر در کار ما کن

خدایا در زبانِ من، صواب آر
دعای بنده‌ی خود، مستجاب آر

مرا در حضرتِ خود، کامران دار
ز کژ گفتن، زبانم در امان دار

مرا توفیق ده تا حمد خوانم
صفاتِ ذاتِ تو بر لفظ رانم

خداوندا، تویی حامی و حاضر
به حالِ بندگانِ خویش ناظر

ثنای ذاتِ پاکت می‌سرایم
زبان در شرح ذکرت می‌گشایم

الها، جز تو، ما کس را نخواهیم
از آن رو در پناهت می‌پناهیم

الهی‌نامه، عطّار نیشابوری

پاسخ صفحه به صفحه درس فارسی پایه چهارم؛ طراح: سمیرا ابوالقاسمی